

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - ג. ואח' נ' ג.
 תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור ודמי טיפול - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת הנתבע
 תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
 תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

תאריך: 29.2.16

כבוד השופטת אלה מירז

בפני

תובעת

א.ג.

ע"י ב"כ עו"ד רויטל לוי

נגד

נתבע

י.ג.

ע"י ב"כ עו"ד דורית ענבר סברדליק

בעניין הקטינה

א.ג. (קטינה)

פסק דין

- 1
 2 1. הצדדים נישאו זלי"ז כדמו"י ביום 9.9.99. ונולדה הקטינה א. ביום 29.4.02, כיום כבת 14 שנים. הצדדים גרושים
 3 מיום 14.11.14. המדובר בנישואים שניים, כאשר לכל אחד מהצדדים שני ילדים מקשרים קודמים. הנתבע
 4 מתגורר יחד עם הבת בבית אמו. הנתבע בן 61 שנים הופרש מעבודה בבנק. התובעת אחות בבית חולים.
 5 2. התובעת הגישה התביעות הבאות:
 6 א. תמ"ש 13-09-6936 – לשמירת זכויות.
 7 ב. תמ"ש 13-09-6831 - משמורת הקטינה.
 8 ג. תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות ומדור הקטינה ודמי טיפול.
 9 הנתבע הגיש התביעות הבאות:
 10 א. תמ"ש 14-01-43781 – מזונות ומדור הקטינה.
 11 ב. תמ"ש 13-10-54780 - משמורת והסדרי ראייה.
 12 ג. תמ"ש 13-12-19963 - פרוק שיתוף ודמי שימוש.
 13 3. ההכרעות הנדרשות הינן חלוקת הרכוש בין הצדדים ומאיך שאלת המשמורת ומזונות הקטינה. תחילה אדון
 14 בשאלת המשמורת והמזונות ולאחר מיכן בענייני הרכוש.
 15 לשם הנוחיות אתיחס לאב-כנתבע ולאם כתובעת.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - ג. ואח' נ' ג.
 תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור ודמי טיפול - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת הנתבע
 תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
 תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

1

2

משמורת והסדרי ראייה - תמ"ש 13-09-6831, תמ"ש 13-10-54780

3

4. התובע והנתבעת הגישו תביעה למשמורת על הבת א. כבת 14 שנים. הבת מצויה במשמורת הנתבע ומתגוררת

4

עימו מתחילת שנת 2011, במועד בו עזב את דירת הצדדים ועבר להתגורר בבית אימו.

5

לטענת הנתבע, הקטינה ננטשה ע"י אימה וקיים נתק של מספר חודשים בין השתיים. האם מעדיפה את צרכיה

6

שלה על פני צרכי הבת. לאם רקע של אלימות כלפי הילדה, זומנה למשטרה ובעלת רקע של ניסיונות אובדניים.

7

לפיכך, מבקש להמשיך ולהיות ההורה המשמורן על הבת.

8

התובעת בתביעתה חפצה להיות הורה משמורן ולחילופין לקיים משמורת משותפת, תוך הלנת הקטינה אצלה 2

9

לילות באמצע השבוע וכל סופ"ש שני. מבקשת להתגמש עם הסדרי הראיה בשל עבודתה במשמורת. מבקשת

10

להיות מעורבת בחינוך הקטינה ובבריאותה. טוענת כי הנתבע גורם לניכור הורי, מסכל מפגשים בינה לבת.

11

דיון

12

5. במסגרת ההליך הוגשו תסקירים רבים ע"י עו"ס לס"ד אהובה וינוגרד ומנהלת היחידה לאישות ואפטרופסות

13

עו"ס חיה גירון (ראה תסקירים מיום 1.7.14, 27.10.14, 16.6.14, 27.4.14, 13.3.14). עו"ס וינוגרד אף נחקרה

14

במסגרת הדיון ביום 11.2.15. כן העיד פסיכולוג בית הספר ד"ר קוסובסקי.

15

בית המשפט אף נפגש עם הקטינה ביום 12.3.14 במסגרת ההליך לשמיעת קולם של קטינים.

16

6. לדאבוני, ממכלול המידע שהוצג בפני ביהמ"ש, כולל התרשמות ישירה, עולה כי מצבה הרגשי והחינוכי של

17

הקטינה אינו טוב בלשון המעטה. כפי שציינה העו"ס לס"ד בחקירתה, הקטינה מצויה בתווך בין ההורים ונתונה

18

ללחצים, אינה מתפקדת מבחינה לימודית ואינה מגיעה באופן רציף לבית הספר (עמ' 31). ד"ר קוסובסקי

19

שהתבקש להתערב, לבקשת יועצת בית הספר, ציין בעדותו כי הקטינה עשויה להגיע לוועדת השמה אם לא

20

תשתפר -

21

"בשורה התחתונה אין תפקוד".....

22

"יש לי דוחות שמציינים את כמות ההעדרויות, ביקור סדיר נמוך, תפקוד לימודי מאוד נמוך, ביקור סדיר

23

בעייתי, יש ימים רבים שהיא לא מגיעה, חלקם מוצדקים אבל רבים מהם לא, מבחינת אחוזים בחודשים

24

פברואר - מרץ, מדברים על 21 שעות, 27 שעות, 24 שעות שהילדה לא הייתה, של היעדרות מביה"ס,

25

בחודש אפריל - יוני מעט הצטמצמו ההעדרויות 12,14,15, שעות היעדרות, חלקם המועט מאוד מוצדק.

26

התפקוד מאוד ירוד" (עמ' 77).

27

העו"ס לס"ד סיכמה את מצבה בדברים (בעמ' 35):

28

"בעיניי הדבר הכי טוב לא. שיהיו שני הורים פעילים ומעורבים אבל המצב לא כזה".

29

ציינה כי הסדרי הראיה עם האם אינם מתקיימים כסדרם (עמ' 32) וממילא אין מה לדבר על משמורת משותפת

30

(ראה עמ' 35). יצוין כי בני הזוג עצמם מצויים בנתק (עדות הנתבע בעמ' 62), מה שאינו מסייע לקביעת משמורת

31

משותפת, הדורשת שיתוף פעולה ותיאום הורי.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - ג. ואח' נ' ג.
תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור ודמי טיפול - תביעת התובעת
תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת הנתבע
תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

7. התרשמתי כי הנתבע אכן פנוי יותר לענייניה של הקטינה, כאשר האם שקועה בעבודתה ואינה פנויה לקטינה וכפי שהעיד ד"ר קוסובסקי (בעמ' 78): **"הוא מאוד דואג, מאוד רוצה לדעת, החיים לימדו אותו שאם הוא לא יהיה שם ולא ידאג לא יהיה מי שידאג"**.
- ראוי להזכיר כי מגורי בנה של התובעת (מקשר זוגי קודם) בדירה, מנע את שהות הבת בדירתה (ראה החלטה מיום 28.4.14) למרות שקיימת כמיהה של הבת לקשר עם האם (עמ' 14).
- וכן עדות ד"ר קוסובסקי (בעמ' 78) **"כשהילדה נפגשת עם האם היא מתהפכת לטוב ופורחת"**. הנתבע אינו תורם ליצירת אווירה מיטבית ולקשר בין האם לקטינה. הושמעו טענות כי הנתבע קובע לקטינה פעילויות בזמן הסדרי הראיה עם האם באופן הגורם לביטולם (עמ' 16 וראה החלטה מיום 28.4.14). הנתבע אינו משתף את האם בטיפולים להם נדרשת הקטינה, אם כי גם האם אינה מתעניינת ואינה משתפת פעולה (ראה עמ' 73) וכפי שציין ד"ר קוסובסקי (בעמ' 77-78):
- "לגייס אימא לתוך התהליך, זאת צריכה להיות בחירה של אימא ואם אימא תחליט שהיא רוצה להיות מגויסת היא תקפוץ עם הרגליים האחוריות שלה ותהיה שם..."**
- "הרגשנו שקצת קשה לאימא להתגייס לתהליך הזה, אני לא מבין מדוע ולמה"**.
- הנתבע אינו מתגמש עם צרכי האם ממקום עבודתה בקשר להסדרי הראיה (ראה עדות התובעת בעמ' 34 ולקשיים בשל המשמורת בבית החולים), באופן שנוצר נתק של ממש בין הקטינה לאם שאינן מקיימות הסדרי ראיה סדירים משך חודשים רבים. מאידך גם לאם חלק ניכר במצב שנוצר, תוך העדפת עבודתה על פני הקשר עם הקטינה. ישנה תחושה כי הרצון שהובע למשמורת או משמורת משותפת, נטען מהפה ולחוץ. בהתאם לתסקיר מיום 27.10.14 האם אף לא חתמה על טיפול רגשי לקטינה ולא שיתפה פעולה. בשל מצבה של הקטינה, ניתן אף לומר ולסייג כי המשמורת אינה רלוונטית (ראה תסקיר מיום 1.7.14). הענקת המשמורת לנתבע אינה פרס על התנהלותו, אלא רע במיעוטו הכרחי על מנת לא להביא להתדרדרות נוספת של הבת.
- לסיכום**
8. בשוקלי את טובת הקטינה, על רקע האינפורמציה שנפרשה בפניי והמלצות העו"ס לס"ד בתסקירה מיום 1.7.14, עליהן חזרה גם בדיון וכן עדות פסיכולוג בית הספר, הנני קובעת כדלקמן:
- א. המשמורת על הבת תישאר אצל הנתבע שפנוי יותר לבת ולצרכיה.
- ב. על האם לעמוד בהסדרי ראיה הקיימים כדלקמן: בימים א ו- ג' וסופ"ש אחת לשבועיים מתום הלימודים ביום שישי ועד 23:30 ובשבת משעה 10:00 בבוקר ועד 20:30.
- ג. על מנת לסייע לאם מול מקום עבודתה, קביעה כי ימי הסדרי הראיה ישונו מידי 6 חודשים או שנה בהתאם לסדרי עבודתה בבית החולים. לשם כך ניתנת הסמכה לעו"ס לס"ד לשנות את הסדרי הראיה אחת לתקופה (חצי שנה/שנה).
- ד. הנני מחייבת את ההורים להשתתף בהדרכה הורית- טיפול תמיכתית ופרטני.
- ה. הנני מחייבת את ההורים לשתף פעולה בהענקת טיפול ריגשי לקטינה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - ג. ואח' נ' ג.
תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור ודמי טיפול - תביעת התובעת
תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת הנתבע
תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

1 . הנתבע יעדכן את התובעת בכל אירוע חינוכי או בריאותי מהותי, במשלוח מסרון או הודעת וואטסאפ 48
2 שעות טרם התרחשותו ככל שניתן.

מזונות - תמ"ש 14-01-43781, תמ"ש 13-09-6764

8 9. לאחר שנקבעה המשמורת אצל הנתבע, יש לדון בתביעתו לחיוב האם במזונות הקטינה. הנתבע מבקש לחייבה
9 במזונות ריאליים מיום הגשת התביעה בסך 2,500 ₪ לחודש וכן מחצית מהוצאות חינוך ובריאות לרבות חוג, חדר
10 כושר ושיעורים פרטיים.

11 **לטענת הנתבע**, התובעת משתכרת 17,000 ₪ לחודש, בעוד הוא מקבל 1,967 ₪ מביטוח לאומי ואינו מקבל קצבת
12 נכות שהופסקה בחודש 11/15.

13 **התובעת טוענת**, כי הנתבע עשוי לתבוע את הביטוח הלאומי לקבלת קצבת נכות. מבקשת לחייב את הנתבע בדמי
14 אירוח והחלק היחסי בהוצאות מחיה. מבקשת להשיב את ההחלטה למזונות זמניים מיום 6.4.14 ולבטל ההחלטה
15 מיום 16.7.14. האב מקבל קצבת נכות, מחזיק בבנק מיליון וחצי שקלים, בעל זכויות בדירת אימו וטוען לזכויות
16 בדירת הצדדים. מציינת כי במועד ההחלטה לא עבד. חייב אבסולוטית במזונות בתו.

דיון

חיוב האם במזונות הקטינה

18 10. סעיף 3 (א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט-1959, קובע:

20 "א) אדם חייב במזונות הילדים הקטינים שלו והילדים הקטינים של בן- זוגו לפי הוראות הדין האישי

21 החל עליו, והוראות חוק זה לא יחולו על מזונות אלה."

22 כאמור הקטינה בת כ-14 שנים, באופן שבחלוקת חובת המזונות מבחינה נורמטיבית עד השנה הבאה עדיין מצויים
23 תחת החיוב האבסולוטי של האב לצרכים ההכרחיים. בצרכים מעבר להכרחיים החובה היא כאמור על שני
24 ההורים מדין צדקה, באופן ישיר להכנסותיהם. עם זאת, ל- 3 השנים שלאחר מכן חיוב המזונות מבחינה
25 נורמטיבית עשוי להשתנות- מגיל 15 ואילך מחויבים ההורים בכל צרכי הילד באופן שווה מכוח דיני הצדקה.
26 לפיכך ההתייחסות תהיה בהתאם.

27 ראה: תמ"ש (פ"ת) 11-07-22141 ה' ח' נ' ח' ח' (22.1.16).

28 ע"א 1375/93 אביטבול נ' אביטבול פ"ד (1) 215, 219.

החלטות קודמות

30 11. בעניינם של הצדדים ניתנו שתי החלטות מהותיות למזונות זמניים. האחת ביום 6.4.14 אותה מבקשת התובעת
31 לקיים. והחלטה מיום 16.7.14 בה חויבה האם במזונות בסך 950 ₪ לחודש. יצוין כי הנתבע מבקש לחייב את
32 האם במזונות ריאליים בסך 2,500 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - ג. ואח' נ' ג.
תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור ודמי טיפול - תביעת התובעת
תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת הנתבע
תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

- 1 החלטה מיום 6.4.14 בה מצדדת התובעת קובעת: "המשיבה תישא במחצית ההוצאות החריגות של הקטינה עד
2 לסך של 650 ₪ לחודש, החל מיום הגשת התביעה. ניתן לשלם ישירות לגורם המטפל."
3 ההחלטה נסמכת על המגמה כיום לראות ברשימת הצרכים ההכרחיים רשימה מצומצמת, במגמה להגדיל את
4 השוויון בין בני הזוג. נהוג לכלול ברשימת הצרכים ההכרחיים הוצאות מזון, ביגוד והנעלה, מדור והוצאות מדור.
5 יתר הרכיבים יכללו ברשימת הצרכים שאינם הכרחיים. ראה: תמ"ש (נצ') 12-05-42952 ל.ש.נ ר.ש. (מיום
6 31.12.12)
- 7 החלטה מיום 16.7.14, למזונות זמנים הנוגת כיום. בהחלטה נדונה המסגרת הנורמטיבית לחיוב האם גם
8 במזונות הכרחיים. לאחר שלילה של חיוב מזונות דרך הוראות החוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות) ובשל
9 העובדה כי אין די צרכים שאינם הכרחיים, התבססה ההחלטה על דיני היושר במשפט העברי ועקרון השוויון
10 והאם חויבה במזונות הקטינה בסך 950 ₪.
- 11 12. החלטת הרבנות הראשית מיום 30.11.15 - וקוץ בה - ביום 30.11.15 ניתנה החלטת מועצת הרבנות הראשית
12 המתייחסת לקביעת מזונות מעל גיל 6, תוך ציון האפשרות כי ייתכן ומקור חיוב האם, מעל גיל 6, הינו בדין ולא
13 מכח הצדקה. וזה לשון ההחלטה:
14 "בנושא חיוב האב במזונות ילדיו לאחר גיל שש, ישנה מחלוקת גדולה בין דיני ישראל בעבר וכיום, האם החיוב
15 הוא מצד התקנה או מדין צדקה. רוב הפוסקים וביניהם הגר"ש אלישיב, הגר"ע יוסף והגר"מ אליהו, קבעו
16 שהחיוב הוא מדין צדקה. אולם היה כאלה ובהם הגר"א הרצוג והגר"צ עוזיאל, שקבעו שזו המשך התקנה...
17 לאחר דיון החליטה המועצה שהן אם החיוב מצד התקנה והן אם החיוב מצד צדקה, היות שתנאי החיים השתנו
18 והמציאות כיום היא שגם האם נושאת בעול פרנסת הבית, על היושבים על מדין להוסיף לשיקול הדעת בפסיקת
19 מזונות הילדים את היכולת הכלכלית של האם.
20 בנוסף, גם אם חיוב האב לזון את הילדים הוא מצד התקנה, חיוב זה הוא רק על הצרכים הקיומיים הבסיסיים,
21 אבל חיובים נוספים שאינם בהגדרה זו, חלים מדין צדקה בלבד."
22 אם כי ראוי לסייג את ההחלטה - ראשית, מדובר בהחלטה ולא בתקנה. שנית, אין הכרעה בשאלה לגבי מקור
23 החיוב ואך הוצגו עמדות שונות תוך הותרת שיקול דעת. שלישית, מתן שיקול להכנסות האם נעשה גם כיום
24 במסגרת הצרכים שאינם הכרחיים ומדיני צדקה - וחזרה הקושיה למקומה. וראה גם בפסק דינו של כב' השופט
25 זגורי בתמש (נצ') 15-02-1724 ע.ג. נ' א.ג. (10.2.16) הנוקט עמדה מתקדמת יותר שבוקרה ע"י ערכאות הערעור,
26 ולפיה עדיין קיימת חובה מוחלטת על האב לתשלום מזונות הכרחיים של קטינים עד גיל 15.
27 בעניין זה ניתן ביום 27.1.16 ע"י כב' המשנה לנשיאה השופט רובינשטיין פסק דין ובו נקבע כי:
28 "ובקצרה באשר לטענתו העקרונית של המבקש, לפיה הדין האישי החל על הצדדים מחייב את האם לזון את
29 ילדיה מעל גיל 6 מדין צדקה. אכן - בנסיבות מסוימות - האם עשויה להיות חייבת במזונות הילדים מדין
30 צדקה, באופן יחסי ליכולתה הכלכלית בהשוואה לזו של האב (ראו ע"א 591/81 פורטוגו נ' פורטוגו, פ"ד
31 לו(3) 449 (1982); בע"מ 2561/08 פלוני נ' פלונית, סעיף 7 לפסק-דינה של השופטת ארבל (2008); יעקב בזק
32 "חובת האם להשתתף במזונות ילדיה לפי המשפט העברי" הפרקליט לב 357, 361 (תשל"ח-תשל"ט); יאיר

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - ג. ואח' נ' ג.
תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור ודמי טיפול - תביעת התובעת
תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת הנתבע
תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

1 שיבר "מזונות ילדים קטינים: מגמות חדשות" משפחה במשפט ג-ד 227, 233 (תשס"ט-תש"ע). **בעולם**
2 **משתנה, נושבת רוח העידן במקרים המתאימים, אך יש להתייחס אליה תוך הבנת המורכבות שלא פסה מן**
3 **העולם."**
4 **דהיינו, הן התפיסה הרבנית והן התפיסה הפסיקתית של בית המשפט העליון, רואה באב כחייב במזונות לעניין**
5 **הצרכים ההכרחיים, כאשר רק במזונות שאינם הכרחיים קיימת חובה מדין צדקה גם על האם.**
6
7
8

דיני היושר במשפט העברי

9 13. כפי שציינתי בהחלטה, פסק הדין המחיל את דיני היושר במשפט העברי, בתחום דיני המזונות, הוא פסק דינה
10 של כב' השופטת בן עמי מבימ"ש המחוזי בירושלים, במסגרת ע"מ 367/02 שאושרר בבע"מ 5750/03 והמכונה
11 "פס"ד **אוחנה**". בפס"ד נקבע, כי הדרך הראויה, **במקרים חריגים**, בהם דיני המזונות המסורתיים, אינם נותנים
12 מענה ראוי, הינה החלת דיני היושר במשפט העברי, המצויים ברמה נורמטיבית גבוהה יותר, מדיני המזונות ויש
13 בהם כדי להוות מכשיר לתיקון העיוותים הנוצרים בהחלת דיני המזונות.
14 גם פרופ' אריאל רוזן-צבי במאמרו "**על כוח המשפט ועוצמתו מול מגבלותיו וגבולותיו**" (עיוני משפט י"ז 13, 5),
15 סבר כי ניתן **לאמץ דיני היושר במשפט העברי במקרים הראויים**:
16 "באמצעות ערך היסוד של "ועשית הישר והטוב" ניתן במסגרת המשפט העברי, למלא לקונות במשפט, ניתן
17 לפרש את הכתובים ע"י השלטת ערך היסוד האמור עליהם, **וניתן להטיל חובות אינדיווידואליות החורגות**
18 **משורת הדין, אך הופכות עם הזמן חלק בלתי נפרד ממנו.**"
19 בדרך של שילוב בין "צמצום הצרכים ההכרחיים" ואימוץ הדרך של דיני היושר של המשפט העברי הלך ביהמ"ש
20 למשפחה במספר פסקי דין:
21 ראה: תמ"ש (ת"א) 82010/96 סער נ' חפר (כב' השופט גייפמן)
22 והשווה עמ"ש (ת"א) 44/96 פלד נ' פלד (פורסם בנבו).

עקרון השוויון

24 14. רעיון אחר שהובא בהחלטה למזונות זמניים מיום 16.7.14 שיש בו כדי לפלס הדרך לביהמ"ש **במקרים חריגים**,
25 בהם הדין האישי אינו נותן מענה ראוי, מובא במאמרו של פרופ' מ. קוריןלדי "**היש ליישם את עקרון השוויון**
26 **בדיני הורים וילדים**?" (קריית המשפט, שנתון הקריה האקדמית, כרך ב', עמ' 131).
27 רואים אנו כי הצורך באיזונים הראויים והשאפה לשוויון בזכויות והחובות, בתוך התא המשפחתי, יכולים
28 למצוא אפיקיהם הן מתוך הדין העברי והן דרכו. חוסר השוויון בין האם לאב, בסיפוק הצרכים ההכרחיים, של
29 הקטינים מקורו כנראה במציאות שאפיינה את התא המשפחתי בעבר, בו האב היה עובד מחוץ לבית והיה
30 המפרנס הבלעדי, או כמעט בלעדי בבית והאם עבדה בבית וטיפלה בילדים ובמרבית המקרים היתה חסרת
31 הכנסה.
32 ראה: י' בזק "חובת האם להשתתף במזונות ילדיה על פי הדין העברי" הפרקליט לב, 357, 360.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות- תביעת התובעת- ג. ואח' נ' ג.
תמ"ש 13-09-6831 - משמורת- תביעת התובעת
תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור ודמי טיפול- תביעת התובעת
תמ"ש 13-10-54780 - משמורת- תביעת הנתבע
תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

1 **"מאחר שברוב המקרים היה הבעל היחיד במשפחה שמסוגל היה לעבוד ולהרוויח לפרנסת המשפחה, לא**
2 **נתעורר שום צורך לחייב את האישה בתשלום מזונות".**
3 מצב זה השתנה בשנים האחרונות, ובמציאות הנוכחית מרבית הנשים עובדות מחוץ לבית, חלקן הופכות להיות
4 מפרנסות שוות לבעל, או אף המפרנסות העיקריות, במקרים בהם הבעל מובטל, או מחוסר עבודה, מכל סיבה
5 שהיא. לפיכך, במקרים אלה יישום פשטני ופורמלי של החוק והדין העברי, יגרום לעוול ולפגיעה בעקרון השוויון
6 המהותי ולחוסר צדק. על כן, נעשים בפסיקה ניסיונות רבים להביא לחלוקה יותר שוויונית של נטל המזונות על
7 שני ההורים.
8 חיוב בפועל של האם במזונות קטינים, נעשה במסגרת תמ"ש (פ"ת) 10968-06-10 ד' נ' ד' ע"י כב' השופטת יוכבד
9 גרינוולד- רנד. בפסק הדין מובא מאמרו של פרופ' מיכאל קוריאנלדי "מגמות חדשות בדיני משפחה: יישום
10 עיקרון השוויון בין הורים וילדים" המצטט את י"צ גילת, המפנה לדעת הרב שאול ישראל, הטוען כי:
11 **"החלוקה השוויונית מדין צדקה בין האב והאם ביחס למזונות קטינים, תקפה מבחינת ההלכה מאחר**
12 **שהינה פרי אומד דעתן של רובן המוחלט של הנשים בימינו, המנהלות אורח חיים עצמאי**
13 **לחלוטין...ומשתכרות בפני עצמן אף יותר מבעליהן... משום כך צודק ונכון להמשך אחר אומד דעתן**
14 **ולחייבן בהזנת ילדיהן הקטינים לפי אמידותן. לא זו בלבד, אלא דומה שחוק אזרחי זה, משפיע על הדין**
15 **הדתי, לסטות מדרכו הישנה, ולחייב בשווה, ולו רק מטעם צדקה, גם את האם..."**
16 **לאחרונה נקבע בפסיקה כי עיקרון השוויון חלחל לתא המשפחתי גם בהיבטים נוספים.**
17 **"אין ספק כי ניתן וצריך לקרוא את הדין העברי בראיה התואמת את התמורות הכלכליות והחברתיות שחלו**
18 **בתא המסורתי. ניתן לפרש את הדין הדתי מבלי לפגוע בשלמותו.**
19 **הפרשנות הראויה...ככל שהפער בין ההכנסות גדול יותר לטובת האב, ימנע בימ"ש מלצמצם את חובתו**
20 **המוחלטת. במצב שבו מעמדו הכלכלי של האב דומה למעמדה הכלכלי של האם, יצומצם חיובו בגין הצרכים**
21 **ההכרחיים וזאת אף על דרך החלת כללי היושר ובאופן שהשוויון המהותי ישמר וישקף את טובת הקטין."**
22 **ראה: תמ"ש 34681/06/10 (פורסם בנבו).**
23 **השוויון בין ההורים - בא לידי ביטוי גם בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות תשכ"ב-1962**
24 **(להלן: חוק הכשרות המשפטית), המטיל חובות זהות לשני ההורים, כולל הדאגה לצורכי הקטין.**
25 **כמצוין בסעיף 15 לחוק: "אפוטרופסות ההורים כוללת את החובה והזכות לדאוג לצרכי הקטין, לרבות**
26 **חינוכו, לימודיו, הכשרתו לעבודה ולמשלח יד ועבודתו, וכן שמירת נכסיו, ניהולם ופיתוחם....."**
27 **גם סעיף 17 לחוק הכשרות והמשפטית קובע: "באפוטרופסותם לקטין חייבים ההורים לנהוג לטובת הקטין**
28 **כדרך שהורים מסורים היו נוהגים בנסיבות העניין"**
29 **לפיכך, כל עוד הורה, הוא האפוטרופוס הטבעי של ילדו, חלה עליו החובה הקבועה בסעיפים 15 ו-17 לחוק**
30 **הכשרות המשפטית לדאוג לצרכי הקטין, כאשר צרכים אלה כוללים את המזונות. החובה אינה מוסרית בלבד**
31 **אלא משפטית.**
32 **מהכלל לפרט**

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 6936-09-13 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - ג. ואח' נ' ג.
תמ"ש 6831-09-13 - משמורת - תביעת התובעת
תמ"ש 6764-09-13 - תביעה למזונות, מדור ודמי טיפול - תביעת התובעת
תמ"ש 54780-10-13 - משמורת - תביעת הנתבע
תמ"ש 19963-12-13 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
תמ"ש 43781-01-14 - תביעת הנתבע למזונות

15. **כפי שציינתי** בהחלטה מיום 16.7.14, הקטינה מצויה במשמורת האב, הדואג למרבית צרכיה אם לא לכולם. הסדרי הראיה המינימאליים עם האם כמעט ואינם מקוימים. האם משתכרת בכבוד, כאשר הכנסתה גבוהה משמעותית מהכנסת האב.
16. **השתכרות התובעת** - עיון בתלושי השכר מעלה כי לאחר תשלומי חובה, התובעת משתכרת למעלה מ-15,000 ₪ נטו. מאידך, **הנתבע השתכר** בבנק כ-7,000 ₪ לחודש והופרש מעבודה, קיבל דמי אבטלה בסך 6,300 ₪, לאחר מיכן קיבל קצבת נכות ממקפת בסך 5,430 ₪ למשך שנה (עמ' 68). ציין כי עשוי לקבל קצבת נכות מהמל"ל. הנתבע קיבל פיצויי פרישה בסך של 400,000 ₪. ניתן לקבוע כי יחס הכנסות הצדדים המשוער הינו 30:70 לטובת האם, כאשר מיוחס פוטנציאל השתכרות לאב.
17. **לענין צרכי הקטינה** - כפי שצוין בהחלטה למזונות זמניים מיום 16.7.14, הקטינה חיה ברמת חיים מינימאלית. בתי המשפט אמדו את הצרכים ההכרחיים של קטין בסך של 1,350 ₪ לחודש. ללא הוצאות חינוך ומדור. בהחלטה מיום 6.4.14 חויבה האם בהוצאות לא הכרחיות עד לסכום של 650 ₪, כאשר בהחלטה מיום 16.7.14 נקבע השתתפות בסכום בסך 950 ₪ במזונות הקטינה.
18. במקרה דנן המדובר בקטינה בת 14, כאשר רוב תקופת המזונות תהיה בגילאים 15-18 ולפיכך ניתן כבר עתה לחלק את המזונות המינימאליים ביחס ההכנסות, כמו שנעשה בפועל בהחלטה למזונות זמניים ולהותיר ההחלטה למזונות זמניים על כנה ולפיה **תחויב התובעת בסך 950 ₪ לחודש, יחד עם יתר החיובים בהחלטה.**
19. **מכל המקובץ, ניתן תוקף של פסק דין להחלטה למזונות זמניים מיום 16.7.14. מובהר כי המזונות ישולמו עד הגיע הקטינה לגיל 18 ואו עד לסיום הלימודים התיכוניים לפי המאוחר. בתקופת השירות הצבאי או הלאומי המזונות יעמדו על 1/3 מהסכום שהיה באותה תקופה.**
20. **התביעות הרכושיות - תמ"ש 6936-09-13, תמ"ש 19963-12-13**
21. 18. המחלוקות העיקריות בין הצדדים הינן בסוגיה הרכושית.
22. למרות העובדה כי הוגשה חוות דעת אקטוארית וכי דירת הצדדים רשומה ע"ש בני הזוג בחלקים שווים, **התובעת** יוצאת כנגד חוות הדעת האקטוארית, בטענה כי הינה חסרה ומבקשת לקבוע כי הרישום בדירת הצדדים אינו משקף את הבעלות האמיתית. בנוסף טוענת לזכויות בדירת אם הנתבע בה לנתבע יש 1/3 מהזכויות, וטוענת כי הנתבע שילם את המשכנתא עבור הדירה. כן יש לדון בדרישת הנתבע לחייב התובעת בדמי שימוש ראויים בגין מגוריה בדירה המשותפת.
23. בהחלטה מיום 17.2.14 מונה השמאי דותן דרעי לשום את דירת הצדדים.
24. כן מונה רו"ח שטרנפלד לעריכת חוות דעת אקטוארית, כולל בדיקת חשבונות שנתיים אחרוניים וחשבונות עם צד ג', לעניין הוצאות כספים חריגות מהחשבונות. חוות הדעת הוגשה ביום 16.1.15 (ח/1)
25. **מועד תחילת השיתוף נקבע ליום 9.9.99 ומועד פרוק השיתוף נקבע ליום 1.9.13.**
26. 19. **הנכסים העיקריים לחלוקה הינם:**
27. א. איזון כספים וזכויות הצדדים

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - ג. ואח' נ' ג.
תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור ודמי טיפול - תביעת התובעת
תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת הנתבע
תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

ב. דירת מגורים ברח' ו. X חיפה (להלן: דירת המגורים).

ג. דירה ברח' ו. XX חיפה. (להלן: דירת האם).

א. איזון כספים וזכויות הצדדים

20. בהתאם לחוות הדעת האקטוארית (ח/1) על הנתבע לשלם לתובעת 158,156 ₪ לאיזון כולל של הזכויות. המומחה

אף השיב לשאלות ההבהרה של התובעת ביום 24.3.15 מהן עולה:

א. כל זכויות הנתבע ממקום העבודה נכללו בחוות הדעת.

ב. תשלומי משכנתא שולמו מהחשבון המשותף, עד המועד הקובע ולאחר מיכן הנתבע משתתף במחצית המשכנתא.

ג. משיכות כספים המצוינות בסעיף 7 לחוות הדעת, צריכות הכרעה בבית המשפט.

ד. לא בוצע איזון ברכבים.

ה. נבדק החשבון המשותף עם האם בבנק פועלים שנתיים טרם המועד הקובע (9/11).

ו. חוות הדעת אינה עוסקת במקרקעין.

למרות המצוין, העלתה התובעת טענות, לפיהן לנתבע זכויות נוספות על אלו שפורטו. וכי כספים בחשבונות הבנקים, בהם לנתבע חשבון עם אימו, הינם משותפים. תוהה בקשר להעדר חסכונות וצבירות משך השנים. כן טוענת לקיום קרן השתלמות של המח"ר. הנתבע שומר מידע על הכנסתו וכספי הפיצויים שקיבל והעלים כספים.

21. **המסמכים שצורפו לאחר הסיכומים** - התובעת התקשתה להציג במועד הדיון מסמכים שלטענתה מסייעים

להוכחת טענותיה. **בדיון** ביום 17.2.15, ביקשה לא ליתן פסק דין שכן חפצה לזמן את המומחה וציינה את **רצונה להמתין למסמכים (75)**. ניתנה ארכה להגשת שאלות הבהרה של כ-23 ימים ובמידת הצורך לזמן המומחה לחקירה בבקשה שתוגש עד ליום 1.4.15. ככל שלא תוגש בקשה, צוין בהחלטה כי הדיון ביום 12.7.15 יהיה הדיון האחרון לסיום עדי הנתבע. (לאחר דחיות רבות). **אכן התובעת עשתה שימוש הן במשלוח שאלות שתשובות אליהם נתקבלו והן בזימונו של רו"ח שטרנפלד לחקירה.**

למעשה, היה בידי התובעת לעכב את חקירת המומחה עד להגעת המסמכים, אולם משלא עשתה זאת אין לה להלין אלא על עצמה ודרך התנהלותה. חלף זה ביקשה התובעת להגיש המסמכים בסיכומים. בפועל רק ביום 27.1.16 הגישה בקשה בעניין המסמכים, 10 ימים לאחר שהגישה סיכומי תשובה.

ביום 27.1.16 ניתנה החלטת בית המשפט לפיה על התובעת להגיש "ראשית ראיה" לאמור בסעיף 3 לבקשתה לפיה מחשבון פרטי בבנק לאומי של הנתבע, שולמה משכנתא בניגוד לטענת הנתבע כי המשכנתא שולמה רק מהחשבון המשותף לו ולאמו. כן ציינה קבלת מסמכים מקרן עמיתים ומקרן הלמן אלדובי. התובעת העלתה טענות נוספות אולם בית המשפט מיקד את התייחסותו לאמור בסעיף 3 לבקשה. הנתבע ביקש אפשרות להגיב למסמכים ככל שיוגשו. ביום 28.1.16 הורתי על הגשת העתק לצד שכנגד של כל מסמך שהתקבל אצל התובעת.

בהחלטה נוספת מיום 2.2.16 ציינתי כי "ראשית הראיה" אמורה להיות ברורה ונהירה ולא הצפת בית המשפט במסמכים, בשל השלב המאוחר של הגשתם בסמוך לכתיבת פסק הדין. ביום 9.2.16 הגישה התובעת אסופת

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות- תביעת התובעת- ג. ואח' נ' ג.
תמ"ש 13-09-6831 - משמורת- תביעת התובעת
תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור ודמי טיפול- תביעת התובעת
תמ"ש 13-10-54780 - משמורת- תביעת הנתבע
תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

- 1 מסמכים "כראשית ראיה" כי קיימות זכויות נוספות שלא נכללו בחוות הדעת. ביום 16.2.16 הוגשה תגובת
2 הנתבע.
- 3 להלן אנסה לעמת את עמדות הצדדים ולהכריע שכן וייתכן ולמסמכים שהוצגו עשויה להיות השפעה על תוצאת
4 פסק הדין-
- 5 א. התובעת הציגה מסמך לפיו הנתבע שילם משכנתא מחשבונו הפרטי בבנק לאומי בסך של 1,732 ₪ לחודש
6 המצטבר לטענתה לסכום כולל של 242,914 ₪. מנגד טוען הנתבע כי המשכנתא שולמה מחשבון בנק פועלים
7 המשותף לו ולהוריו (1,975 ₪ ביום 2.12.07) כאשר אינו מפקיד כספים בחשבון זה (מפנה לנספח א1 לבקשת
8 התובעת).
- 9 לגבי חשבון בנק לאומי ע"ש ק.ג. מיום 20.12.99 ועד יום 2.10.00 בו צויין תשלום משכנתא בסך 1,732 ₪ סניף
10 XXX חשבון XXX/XX טוען כי מדובר בחשבון ישן מסניף ה. חיפה שעבר לט.
- 11 הכרעה: למרות שהנתבע הראה כי המשכנתא משולמת גם מחשבון בנק הפועלים הנתבע לא הצליח להסביר
12 את תשלומי המשכנתא מחשבון בנק לאומי חשבון XXXX ע"ש ג.ק. בלבד) ראה והשווה השאלה לתובעת
13 בחקירתה בעמ' 45 לפרו'). הנתבע הוכיח העברה מחשבון משותף עם אימו רק בח-ן XXXXX ודוק! כאשר
14 למשמעות האופרטיבית ראה דיון להלן לעניין דירת האם.
- 15 ב. לטענת התובעת, הנתבע הבריח סכום בסך 920,000 ₪ לחשבונו וחשבון האם. לטענתה דף חשבון מיום
16 31.5.09 בו הופקד סכום בסך 920 א' ₪, כשנה לאחר פטירת אביו, כאשר ביום 31.12.07 יתרת החשבון עמדה
17 על
18 5,579 ₪ בלבד.
- 19 הנתבע טוען כי המדובר בכספים שהיו בבנק לאומי על שמו ושם הוריו והועברו לחשבון ההורים בבנק
20 הפועלים מטעמי ריבית ותשואה. (המדובר בהעברה מבנק לאומי סניף XXX ח-ן XXXXX).
- 21 הכרעה: הסברי הנתבע מקובלים ואכן חשבון XXXX/XX הינו חשבון של הנתבע והוריו בבנק לאומי(ראה
22 נספח א לתגובתו) ולא הוכח כי מדובר בהברחת כספים.
- 23 ג. קרן עמיתים, הלמן אלדובי, קרן השתלמות מחר, מקפת- לטענת התובעת קיימת אי התאמה בסכומים
24 שצויינו בחוות הדעת למסמכים שקיבלה מהקופות.
- 25 הנתבע טוען כי א.הלמן אלדובי – הועברה לקרן אקדמאים מח"ר- מופיע בדו"ח ב. קרן השתלמות אקדמאים
26 מח"ר- הוטל עיקול לפני 3 שנים ולפיכך המידע ידוע. ג. עמיתים- קרן פנסיה נמסר דו"ח לאקטואר.
- 27 הכרעה: יש לדחות טענות התובעת. הסברי הנתבע מקובלים. התובעת לא הצביעה על שוני בסכומים אלא על
28 קיום החשבונות והנתבע נתן מענה מספק.
- 29 ד. חשבונות נוספים בבנק לאומי מעבר לחשבון XXXXXX- לטענת התובעת, קיימים חשבונות נוספים שלא באו
30 לידי ביטוי בחוות הדעת:
- 31 א. בנק לאומי סניף XXX(היום ט. א חיפה)-XXXXX, XXXXXX.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - ג. ואח' נ' ג.
 תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור ודמי טיפול - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת הנתבע
 תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
 תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

- 1 ב. בנק לאומי סניף XXX חשבונות XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX פתוח XXXXXX.
- 2 **הנתבע טוען**, כי המדובר בסגירת סניפים וניוד לקוחות:
- 3 א. סניף XXX נסגר עבר לט. (XXX) ח-ן XXX/XX שנסגר והועברו למ. (XXX).
- 4 ב. החשבון היחיד שפתוח הינו XXXXXX ע"ש ג.צ. וי. משנת 1979.
- 5 ג. סניף XXX ה. - מוזג לסניף XXX.
- 6 הכרעה: הנתבע לא נתן מענה לגבי חשבונות XXX אם כי הדבר מתבטא בעיקר בתשלומי משכנתא ששילם
- 7 הנתבע (ראה לעיל). המשמעות תיגזר להלן בדיון אודות דירת האם.
- 8 ה. **חשבונות יהב ודיסקונט משותפים נוספים על אלו שצוינו בחוות הדעת** - לא הוצגו ראיות לפיכך הטענה
- 9 נדחת.
- 10 **לסיכום**
- 11 מכל המקובץ, עולה כי הראיה היחידה איתה יש להתמודד באסופת המסמכים שהוגשה "כראשית ראיה" הינה
- 12 תשלום משכנתא ע"י הנתבע, אם כי במקביל לתשלום משכנתא ע"י הוריו. הנתבע והוריו שותפים בדירת האם,
- 13 כאשר חלקו של הנתבע הינו 1/3. לעניין המשמעות האופרטיבית ראה להלן.
- 14 **ב. הדירה ברח' ו. 3 חיפה - דירת הצדדים**
- 15 **21.** ביום 10.12.13 הגיש הנתבע תביעה לפרוק שיתוף בדירה הרשומה ע"ש הצדדים בחלקים שווים. שמאי המקרקעין
- 16 דותן דרעי שם את הדירה בשווי של 1,350,000 ₪. **הנתבע מבקש לרכוש** את חלקה של התובעת ומציין כי הקטינה
- 17 מצויה במשמורתו ומעוניין לגור עימה בדירה. מבקש להורות על פירוק שיתוף מיידי.
- 18 **22. התובעת טוענת**, כי הרישום בדירה אינו משקף את הבעלות בה. הדירה נרכשה מכספי דירתה מלפני הנישואין
- 19 ולא התכוונה לשתף את הנתבע. מבקשת לרשום הדירה על שמה, לחילופין לקבל החזר מלא של דירתה מלפני
- 20 הנישואים. על הדירה רובצת משכנתא המשולמת משכרה בלבד. לטענתה מכרה דירה בע. ברח' ה. ג. X במחיר
- 21 591,884 ₪ ממנה רכשה דירה ברח' כ. שנרשמה ע"ש הצדדים שנמכרה ונרכשה תחתיה דירה המצויה בשכנות
- 22 לדירה ב-ה. X בה מתגורר הנתבע עם אימו.
- 23 **דיון**
- 24 **23. הדירה רשומה ע"ש הצדדים בחלקים שווים.** יש בכך גילוי רצון הצדדים כי דירת המגורים של הצדדים שייכת
- 25 לצדדים בחלקים שווים. יתרה מזאת, המדובר בתחלוף דירה שניה הרשומה ע"ש הצדדים (עמ' 42 לפרוט').
- 26 הצדדים לא חתמו על הסכם ממון וממילא התובעת לא השכילה לשמור על רכושה בנפרד מרכוש הנתבע. יתרה
- 27 מזאת, מבין השיטין עולה כי **"הייתה התחלה של משהו שרצינו לעשות ולא נעשה"** לפיכך מחדלה של התובעת
- 28 גדול יותר ומלמד כי הדירה בה. X שייכת לצדדים בחלקים שווים.
- 29 **24.** נבחן את עמדת הפסיקה ביחס לתחלוף דירת מגורים טרם החתונה לדירה הרשומה ע"ש הצדדים הן במישור
- 30 הקנייני הן במישור סעיף (2) לחוק יחסי ממון.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - ג. ואח' נ' ג.
 תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור ודמי טיפול - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת הנתבע
 תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
 תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

1 כב' השופט זגורי במסגרת תמש (נצי') 15-04-810 ו.ד. נ' א.ד (29.7.15) מצייין לעניין ההלכה הנוהגת:
 2 "הבית המשותף רשום על שם שני הצדדים בחלקים שווים. האם חרף הרישום בלשכת רישום מקרקעין ניתן
 3 כלל להעלות טענה לאיזון לא שוויוני בשווי הבית או במסגרת פירוק השיתוף בו (מכוח הוראת סעיף 8(2)
 4 לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג – 1973) ...
 5 עד הלום, פסיקת בתי המשפט המחוזיים ובתי המשפט לענייני משפחה לא אפשרה לפרק שיתוף בדירת
 6 מגורים באופן בלתי שוויוני מקום שהיא נרשמה על שם שני בני הזוג בחלקים שווים, וזאת ללא כל קשר
 7 כיצד נרכשה ו/או מומנה ובלבד שלא נערך הסכם ממון בעניינה...
 8 הפסיקה העכשווית והמנחה בסוגייה היא זו שניתנה בבית המשפט המחוזי בחיפה מפי כב' השופט סארי
 9 גיוסי בעמ"ש (מחוזי – חי') 13-06-61008 נ.מ.א. נ' נ.י.א. (11/6/2014, פורסם במאגרים [פורסם בנבו]).
 10 במקרה האמור נקבע מפורשות, כי השקעה בלתי שוויונית ברכישת הדירה מהווה למעשה מתנה שהושלמה
 11 מקום שהדירה נרשמה בחלקים שווים והדבר מקים מחסום מלתבוע החזר המתנה...
 12 עוד הודגש באותו עניין, כי על פי ההלכה הפסוקה, משנרכש נכס במשותף ונרשם במשותף אין כלל מקום
 13 לחקור מהו מקור הכספים אותם השקיע כל אחד מן הצדדים בנכס. בנסיבות הללו, ככלל לא תישמע טענת
 14 אחד הצדדים כי השקיע יותר מחברו ברכישה וכי בשל כך עומדות לזכותו זכויות בעלות ביותר מאשר
 15 מחצית הנכס."
 16 מכל המקובץ יש לקבוע כי דירת הצדדים הרשומה ע"ש הצדדים תחולק בחלקים שווים בין הצדדים.

17
 18 ג. הדירה ברח' ו. 4 חיפה-דירת האם
 19 25. לטענת התובעת, זכאית לחלק בדירה מכח תשלומי משכנתא ששולמה משך כל השנים מחשבון הנתבע בבנק
 20 הפועלים, כאשר רק בשנתיים האחרונות שולמה ההלוואה מחשבון משותף לנתבע ואימו ומכספי פיצויים שקיבל.
 21 לטענתה הדירה שופצה ע"י הנתבע ויש לראות בה רכוש משותף.
 22 לטענת הנתבע, הדירה נרכשה בשנת 1995 ע"י הוריו ושייכת להוריו. נרשם כלווה בשל גילאי הוריו. המשכנתא
 23 שולמה ע"י הוריו מחשבונם בבנק פועלים מ.ח. XXXXX סניף XXX, והוא רשום רק כשותף בחשבון, משנת 1979
 24 בלא שהפקיד כספים בחשבון. למרות הרישום של 1/3 על שמו המדובר בנכס חיצוני שאינו נכלל במסגרת איזון.
 25 דיון
 26 26. על מנת להכריע בגורל הדירה יש להכריע בשאלות הבאות:
 27 א. האם המשכנתא על הדירה אכן שולמה משך כל השנים רק מחשבון הפועלים סניף XXX מ.ח. XXXXXX או שמא
 28 רק בשנתיים האחרונות וקודם לכן מחשבון הנתבע. כאשר הנתבע טוען כי המשכנתא שולמה אך ורק מחשבון
 29 האם.
 30 ב. האם ניתן להחיל על הדירה, או על חלקו של הנתבע בדירה את דיני השיתוף מכח הדין הכללי למשל מכח
 31 השקעות שביצע הנתבע בדירה ושיפוצה. כאשר הנתבע טוען כי מדובר "בנכס חיצוני".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 6936-09-13 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - ג. ואח' נ' ג.
תמ"ש 6831-09-13 - משמורת - תביעת התובעת
תמ"ש 6764-09-13 - תביעה למזונות, מדור ודמי טיפול - תביעת התובעת
תמ"ש 54780-10-13 - משמורת - תביעת הנתבע
תמ"ש 19963-12-13 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
תמ"ש 43781-01-14 - תביעת הנתבע למזונות

27. **המסמכים שצורפו לאחר הסיכומים** - לטענת התובעת, המסמכים מלמדים לעניין תשלום המשכנתא, במישרין 1 מחשבון נפרד של הנתבע ובין כהוכחה כי החשבון עם האם אינו למטרת סיוע לאם, אלא מהווה כר להברחת 2 כספים ובאופן שהינה זכאית למחצית מסכום בסך 1,500,000 ₪ המצוי בחשבון, ולזכויות בדירה מכח משכנתא, 3 ששולמה לדבריה רק בשנתיים האחרונות מחשבון האם. 4
28. **כפי שצוין לעיל, ב"כ התובעת לא ביקשה לדחות זימון רו"ח ולא המתינה עד שתקבל בפועל את המסמכים.** 5 **המומחה שלל אפשרות כי חשבון אם הנתבע שימש כר להברחת כספים.** המומחה העיד כי מלבד הכספים שצוינו 6 בסעיף 7 לחוות הדעת, לא העביר הנתבע כספים לחשבון האם. ציין כי משכורות הצדדים נכנסו לבנק יהב, כאשר 7 גם לחשבון האם נכנסו רק הכנסות מרנטות וקצבאות. גם התובעת בעדותה אישרה כי משכורתו של הנתבע נכנסה 8 לבנק יהב (עמ' 44). התובעת העידה כי לא שולמה משכנתא מחשבון המשותף או מחשבון רק של ק. (עמ' 45). 9 בעדותה ציינה כי אינה יודעת מאיזה חשבון שולמה המשכנתא בדירת האם. (עמ' 43) **"לא יודעת שום דבר לגבי 10 הטענות האלה. אני לא כתבתי שזה שולם מהחשבון שלנו."** (עמ' 44) 11 מאידך הנתבע נשאל מדוע לא המציא דף סילוקים למשכנתא מבנק הפועלים והשיב "אם אפשר להוציא את זה 12 מבנק הפועלים אין בעיה" (עמ' 67). **אלא שבשלב זה ובתום ההליך הומצאו מסמכים מבנק לאומי ע"ש הנתבע 13 בלבד, המציין תשלומי משכנתא קבועים בסך 1,750 ₪.** 14 התובעת טענה כי המדובר בסכום כולל של 242,914 ₪. אך לא המציאה את כל המסמכים לצורך סיכום כלל 15 התשלומים. כאשר מטרת המצאת המסמכים להצביע על עצם תשלום המשכנתא. 16 נוכח המצאת המסמכים המאוחרת, לא לובנה שאלת תשלום המשכנתא מחשבון הנתבע בבנק לאומי. אם כי ברור 17 שהכשתו הנמרצת של הנתבע לקיום חשבון על שמו ממנו שילם משכנתא מטה את הכף לרעתו. עם זאת, יש להביא 18 בחשבון כי התובעת לא הוכיחה על איזו דירה שולמה המשכנתא? מה הסכום ששולם? מה מקור הכספים? האם 19 ממשאבים משותפים או שמא מכספים שעמדו לנתבע טרם נישואיו שאינם ברי איזון? 20 מחד לא מצאתי לראות בתשלומים אלו כהוכחת "דבר מה" לעניין שיתוף בדירה בשל פערי מידע אלו, עם זאת, 21 ובמיוחד בשל ההכחשה הגורפת וחוסר ההתמודדות של הנתבע עם עצם קיום החשבון, מצאתי לזכות את התובעת 22 במחצית מהכספים ששולמו החל ממועד הנישואין ועד המועד הקובע. 23 לפיכך, **נקבע כי התובעת זכאית להחזר מחצית הסכומים ששולמו כמשכנתא עבור דירת האם, החל ממועד 24 הנישואין ועד המועד הקובע.** 25 26 27

שיתוף מכוח הדין הכללי

29. **לטענת התובעת, הצדדים בעלים במשותף בדירת האם מכח תשלום המשכנתא עם נישואיהם ומימון שיפוץ שנעשה 28 לטענתה בדירה.** 29 **הנתבע טוען, כי מדובר בדירת הוריו, שנרכשה טרם הנישואין.** המשכנתא שולמה ע"י הוריו מחשבון בנק 30 הפועלים, כאשר הוא לא הפקיד כספים בחשבון. אין להחיל שיתוף מכח הדין הכללי שכן הצדדים לא התגוררו 31 בדירה ומדובר בנכס חיצוני שאינו נכלל במסגרת האיזון. 32

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - ג. ואח' נ' ג.
תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור ודמי טיפול - תביעת התובעת
תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת הנתבע
תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

המסגרת הנורמטיבית:

1
2 כאמור הצדדים נישאו זל"ז ביום 9.9.99, ומשכך חל בעניינם חוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג – 1973, המחיל
3 על הצדדים את הסדר "איזון המשאבים" הקבוע בחוק. על פי המשטר הרכושי הקבוע בחוק יחסי ממון, נכס
4 שהיה בבעלות אחד מבני הזוג ערב הנישואין (להלן: "נכס חיצוני") לא יכלל במסת הנכסים שעומדים לאיזון.
5 נקודת המוצא בחוק יחסי ממון היא, כי נכס המצוי בבעלות של אחד מבני הזוג ערב הנישואין, נותר בבעלותו
6 ואינו נכלל במסת הנכסים ברי האיזון. ראה לעניין זה סעיף 5 (א) (1) לחוק יחסי ממון. עם זאת בשורה של פסקי
7 דין נקבעה ההלכה, כי אין בהוראות חוק יחסי ממון כדי למנוע מבעל דין לא רשום להוכיח זכויותיו בנכס חיצוני
8 מכוח דוקטרינת "כוונת השיתוף הספציפי" וזאת מכוח הדין הכללי – דיני חוזים, דיני קניין, דיני נאמנות. עוד
9 נקבע בפסיקה כי נטל ההוכחה בדבר דוקטרינת "כוונת שיתוף ספציפי" בנכס חיצוני, מוטל על הטוען לכוונת
10 השיתוף, וכאשר כל מקרה יבחן על פי נסיבותיו ובהתאם למקרה הקונקרטי.

מהכלל לפרט:

11 לא מצאתי להורות על שיתוף בדירה או בחלקה מהטעמים הבאים:
12 המדובר בדירה שנרכשה בשנת 1995, לפני נישואי הצדדים ביום 9.9.99. רק שליש מהנכס רשום ע"ש הנתבע טרם
13 הנישואין והיתרה ע"ש הוריו, כאשר המימון ליתרת הדירה באה מתחלוף דירה של ההורים לצד תשלומי
14 המשכנתא (ראה עדות הנתבע בעמ' 65).
15 אמו בת ה-91 של הנתבע העידה (בעמ' 59 לפרו') – "זה לא פנטהאוז הדירה הזו, זאת דירה שהבעל שלי עבד שנים
16 בגזים ובעופרת.. ואפילו את הדירה הזאת שלא יהיה לי?"
17 בהתאם לעדות המומחה, לפחות בשנתיים האחרונות המשכנתא שולמה מחשבון ההורים והנתבע, כאשר הנתבע
18 אינו מפקיד כספים לחשבון. המדובר בנכס חיצוני שכן נרכש טרם הנישואין, כאשר הצדדים כלל לא התגוררו
19 בנכס תקופה משמעותית ולא היה שום גילוי דעת לשיתוף ראוי לציין כי אפילו היה מדובר בדירת מגורים בה היו
20 דרים הצדדים היה נדרש "דבר מה נוסף" מעבר לעצם קיום הנישואין על מנת להראות שיתוף בנכס.
21 בבע"מ 1398/11 אלומנית נ' אלמוני (26.12.12) צוינו מספר נסיבות עובדתיות אשר יכולות ללמד על קיומה או אי
22 קיומה של כוונת שיתוף ספציפי מכוח הדין הכללי בדירה מגורים כך למשל:
23 א. האם הדירה הובאה על ידי אחד מבני הזוג לנישואין או נרכשה על ידי אחד מבני הזוג לאחר הנישואין.
24 ב. האם הדירה נתקבלה בתקופת הנישואין מכוח ירושה או מתנה.
25 ג. האם לבן הזוג השני דירת מגורים או נכס חיצוני אחר שהביא עמו לנישואיו ואשר נותר על שמו.
26 ד. אורך התקופה בה הדירה הייתה רשומה על שם אחד מבני הזוג ומספר השנים בהם התגוררו בני הזוג בדירה.
27 ה. האם ניטלה הלוואה בגינה נרשם משכון/משכנתא על הדירה, ואשר שולמה לאורך השנים על ידי בני הזוג
28 במשותף.
29 ו. שיפוץ מסיבי או תוספת בניה מהותית שמומנה על ידי שני בני הזוג.
30 ז. נסיבות ספציפיות נוספות כגון יצירת מצב בפני בן הזוג השני.
31

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - ג. ואח' נ' ג.
תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור ודמי טיפול - תביעת התובעת
תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת הנתבע
תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

1 עם זאת התובעת זכאית למחצית סכומי המשכנתא ששולמה מחשבון לאומי ע"ש הנתבע החל ממועד הנישואין
2 ועד למועד הקובע. אם כי התובעת לא הוכיחה את מקורות התשלום מהחשבון המשותף ולא הראתה כי
3 המשכנתא שולמה ביחס לדירת האם.

4 בתמש (ב"ש) 12-10-50571 פלוני נ' אלמונית נקבע ע"י כב' השופט גביזון (20.8.15)

5 "ביחס לנטל ההוכחה המוטל על הטוען להפעלת הדוקטרינה על נכס חיצוני שאינו דירת מגורים, סבורני
6 כי מוטל נטל ראיתי מוגבר שכן אין חל הרציונל שמנחה את בתי המשפט את דנים בדירת מגורים - אין
7 עסקינן " בנכס משפחתי מובהק, ולעיתים אף היחיד, המהווה את גולת הכותרת של התא המשפחתי".
8 כמו כן הנטל הראיתי המוגבר מתבקש, שאם לא כן יכול ויביא הדבר לריקון ההסדר הרכושי הקבוע
9 בסעיף 5 (א) לחוק יחסי ממון מכל תוכן והפיכתו לאות מתה.
10 ככל שעסקינן בנכס חיצוני שאינו דירת מגורים ואשר מתקיים לגביו רישום ע"פ דין, כי אז הנטל
11 הראיתי המוגבר נדרש גם נוכח חשיבות הרישום והמשקל שיש ליתן לרישום זה כמשקף נאמנה את
12 זכויות הצדדים בנכס."

לסיכום

13 המדובר בדירת הורי הנתבע שנרכשה על ידם טרם נישואי הנתבע בתחלוף דירה אחרת. הנתבע נרשם כנוטל
14 משכנתא בשל גילאי ההורים. ככל שקיימת טענה, היא מצטמצמת לעניין השליש הרשום ע"ש הנתבע. למרות
15 שהורתי על תשלום מחצית החזרי המשכנתא ששולמה מחשבון הנתבע, הרי שהתובעת לא הוכיחה את המקורות
16 ששימשו לתשלום המשכנתא כמו גם את הקשר לדירה הרלבנטית. הדירה מהווה "נכס חיצוני" לבני הזוג ולפיכך
17 אינה נכללת במסת האיזון. התובעת לא הוכיחה שיתוף ספציפי ולא הוכיחה כי שיפצו את הדירה ולא הוכיחה
18 תקופת מגורים ארוכה בנכס, אם בכלל.
19 מכל המקובץ נדחית הטענה לשיתוף ספציפי בנכס.

מי ירכוש את דירת הצדדים

20
21
22 29. כאמור שני הצדדים חפצים ברכישת הדירה. לטענת הנתבע התובעת כלל אינה מתגוררת בנכס.
23 התובעת מבקשת לקבל את הדירה ללא תמורה, בטענה כי זכאית לכספים הבאים:
24 סך של כ- 1,278,161 ₪ : מחצית דירה מלפני הנישואין - 295,942 ₪, חשבונות בנק משותפים - 80,000 ₪, איזון
25 זכויות סוציאליות - 158,161 ₪, הפרשי רכבים 25,000 ₪, שיפוץ הדירה 15,000 ₪, מחצית כספים בחשבון הבנק
26 עם אימו של הנתבע 750,000 ₪, החזרי משכנתא 275,759 ₪, המהווים מחצית הסכום ששולם בפועל בדירה בה
27 מתגורר עם אימו. לטענתה, מלבד איזון הזכויות יתר הרכיבים לא נכללו בחוות דעת המומחה. אין בעובדה
28 שחולקת את הזמן בין ביתה לבית החבר לקבוע כי אינה מתגוררת בדירת הצדדים. לטענתה אין זה הוגן כי היא
29 שבאה לחתונה עם דירה תיוותר ללא קורת גג, כאשר הנתבע שומר את חלקו בדירה בה מתגורר עם אימו לצד
30 משכנתא ששילם על דירת אימו ויקבל מחצית מהדירה. לטענתה הנתבע אינו מתגורר בדירה ומתגורר עם אימו.
31 אין בכוונתו להתגורר בדירה אלא להפכה לנכס נדלני. במהלך הדיון התברר כי התובעת מתגוררת בבית חברה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - ג. ואח' נ' ג.
תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור ודמי טיפול - תביעת התובעת
תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת הנתבע
תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

1 ברח' כ. X והקטינה ישנה שם כפי שציינה העו"ס לס"ד (בעמ' 37). התובעת העידה כי עושה שימוש גם בדירת
2 הצדדים. "אני מתחלקת חצי בחצי במגורים שלי" (עמ' 41).
3 נוכח העובדה כי התובעת חולקת את ימיה בין שתי הדירות, והקטינה אינה מצויה במשמורתה, אין סעד מכח
4 החוק להבטיח את מדורה בדירה, כאשר הצדדים גרושים. לפיכך אין יתרון לתובעת ברכישת הדירה. מאידך גם
5 לנתבע כמשמורן אין יתרון בהתמודדות על רכישת הדירה באשר מתגורר בבית הסבתא.
6 לפיכך, לאחר ששקלתי את הדברים, הריני מורה על ביצוע התמחרות בין הצדדים באשר לרכישת הדירה על
7 בסיס חוות הדעת. לצורך התשלום יוכלו הצדדים לעשות שימוש בזכות הקיזוז בהתאם להוראות פסק הדין
8 בלבד.
9 30. שיפוצים בדירה - לטענת התובעת ערכה שיפוצים בדירה, על מנת להכינה למגורים לבת וזאת בעלות של 30,000 ₪.
10 עם זאת התובעת אישרה כי הבית שופץ קודם לכן בסך של 100,000 ₪ (עמ' 45) לפיכך הריני קובעת כי התובעת
11 לא הוכיחה את דבר השיפוצים וטענתה נדחית.

דמי שימוש ראויים

13
14 31. הנתבע תובע דמי שימוש ראויים בגין מגורי התובעת בדירת הצדדים, החל מהמועד הקובע ביום 1.9.13. בהתאם
15 להשלמת חוות הדעת דמי השכירות הינם 3,500 ₪ לחודש. לטענתו למרות בגידתה, מנעה סידור גט וגררה הליכים
16 משך שנה נוספת. הצדדים גרושים מיום 14.11.14.
17 התובעת טוענת, כי הנתבע עזב הדירה מרצונו ואינו יכול להפכה לשוכרת בעל כורחה. לטענתה ככל שיקבע כי
18 הינה בעלת הדירה תיפטר מדמי שימוש. הנתבע עצמו עושה שימוש בדירה משותפת של הצדדים ושל אימו. הנתבע
19 הגיש תביעה אחת לפרוק שיתוף ולדמי שימוש ולא תביעות נפרדות.
20 32. התובע הגיש במהלך הדיונים בקשה לפרוק שיתוף בדירת הצדדים. בהחלטה מיום 5.4.15 קבעתי כי – יעובד מועד
21 פרוק השיתוף, לצד חיוב המשיבה בדמי שימוש ראויים, מיום הגירושין. על התובעת לשאת במחצית מדמי
22 השכירות הראויים, בהתאם להערכת שמאי מיום הגירושין או מיום 1.1.15 לפי המוקדם ועד לפרוק השיתוף
23 בפועל. כן הורתי לצדדים לפנות לשמאי לעדכן את דמי השכירות. ציינתי כי בסיכומים הצדדים יתייחסו למועד
24 תחילת תשלום שכ"ד ע"י המשיבה.
25 הנימוק להחלטה כי לאחר הגירושין קיימת מניעת של הצדדים להתגורר יחד. נכון וראוי כי התובעת המונעת את
26 פרוק השיתוף בפועל, בטענה תיאורטית של אפשרות להוכיח תביעתה, תישא בדמי שימוש ראויים בשלב זה וכל
27 עוד מחזיקה בדירה, ועד לפרוק השיתוף בפועל וזאת במיוחד נוכח המחלוקת העובדתית בשאלת מגוריה בדירה,
28 וחוסר האפשרות של הנתבע לעשות שימוש בנכס.

29 בעמ"ש (ת"א) 7396-12-09 פלונית נ' אלמוני (21.4.13) נקבע:

30 " ... ביחס לתקופה שאחרי הגירושין הכלל הוא פסיקת דמי שימוש והחריג הוא פטור – שיינתן רק

31 בנסיבות של ויתור מפורש",

32 וכך - "כלל זה גם מהווה תמריץ לבן הזוג הגר בדירת המגורים לפעול לפירוק השיתוף".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - ג. ואח' נ' ג.
 תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור ודמי טיפול - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת הנתבע
 תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
 תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

ראה גם :

עמ"ש (ת"א) 48595-05-10 פלוני נ' פלונית (17.12.12).

תמ"ש (נצ'י) 26191-02-10 ח.ס.נ' א.י.ב.א. (18.3.15).

כבי' השופט גייפמן בתמ"ש (ת"א) 22245/95 פלוני נ' אלמונית (9.12.07), קובע כי הזכאות לדמי שימוש ראויים קיימת לאחר גירושין, **דהיינו מעת שקיימת מניעה ברורה למגורים משותפים בדירה.**

לסיכום

מכל המקובץ ולאור העובדה כי התובעת לא הוכיחה את בעלותה בדירה וכי ככל שתרכוש בעלות יהיה זה מכח התמחרות בהתאם לפסק הדין, בשל היות הצדדים גרושים, עליה לשלם דמי שימוש כפי שנקבע עד לביצוע ההתמחרות ופרוק השיתוף בדירה בפועל.

הרכבים

33. כאמור המומחה ציין כי לא כלל את איזון הרכבים. לטענת התובעת הנתבע רכש טויוטה בשווי 80 א' ש' לפני הפרוד, כאשר שווי רכבה 30 א' ש' בלבד, לצד הלוואה אותה משלמת במלואה. מבקשת מחצית הזכויות ברכבים. הנתבע במסגרת עדותו הודה כי שווי הרכב בו עושה שימוש 76 א' ש' וכי רכש אותו לאחר הפרוד (עמ' 64). הכחיש כי מקור הכספים בחשבון יהב וציין את חשבון אימו כמקור אפשרי לתשלום (עמ' 64). הודה כי במקביל רכש לתובעת רכב (עמ' 72).

הגם שניתן היה לברר בקלות את מועדי העברת הבעלות, הרי שדי בהודאת הנתבע כי רכש במקביל רכב לתובעת כדי לתעד את מועד הרכישה. כזכור המומחה מעיד כי אחת מ-7 המשיכות עניינן רכישת רכב סוזוקי ביום 8.9.13 כאשר מועד פרוק השיתוף נקבע ליום 1.9.13.

לפיכך, נקבע כי התובעת לא הצליחה להוכיח כי רכבו של הנתבע נרכש מכספים משותפים. עם זאת, רכבה של התובעת יאוזן שכן נרכש מכספים משותפים.

משיכות סעיף 7 לחוות הדעת

34. במסגרת חוות דעת האקטואר ציין המומחה כי בהתאם להחלטה מיום 17.2.14 לענין הוצאות כספים שבוצעו בחשבונות הצדדים שנתיים וטרם המועד הקובע, כולל חשבונות של הצדדים עם צד ג'. המומחה בדק כאמור את חשבון הצדדים בבנק יהב מח' XXXXX- בבדיקה מצא משיכות חריגות בין השנים ספטמבר 2011-ספטמבר 2013.

12.3.7-25 א' ש' העברה לחשבון ע"ש אימו של הנתבע.
 12.6.6- אלף ש' העברה לעו"ד נ.ח.
 13.7.17-1,080 ש' העברה לחשבון ע"ש אימו של הנתבע.
 13.9.8-28 א' ש' בגין רכישת רכב סוזוקי.
 13.8/1-27.4 א' ש' משיכה לא ידועה.

המומחה העיד כי כל העברות שבוצעו מהחשבון המשותף לחשבון האם צריכים לבוא במסגרת האיזון.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - ג. ואח' נ' ג.
 תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור ודמי טיפול - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת הנתבע
 תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
 תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

מכל המקובץ לעניין סעיף 7 לחוות הדעת, הריני קובעת כי הסכומים שנמשכו ביום 7.3.12 (25,000 ₪) וביום 17.7.13 (1,080 ₪) יאוזנו לחובת הנתבע.

מוניטין

35. התובעת לא הוכיחה את טענתה לקיום מוניטין לנתבע לפיכך תביעתה נדחית.

תביעה רכושית - סיכום

36. מכל המקובץ נקבע כדלקמן:

- א. ניתן תוקף של פסק דין לחוות דעת המומחה מיום 16.1.15 (1/ח) לפיה על הנתבע לשלם לתובעת סכום בסך 158,156 ₪.
- ב. לעניין משיכות שבוצעו, כמצוין בסעיף 7 לחוות הדעת, הסכומים שנמשכו ביום 7.3.12 (25,000 ₪) וביום 17.7.13 (1,080 ₪) יאוזנו באופן שהתובעת תקבל מחצית.
- ג. רק רכבה של התובעת יאוזן בהתאם לשווי.
- ד. התובעת זכאית למחצית הסכומים ששולמו מחשבון לאומי עבור המשכנתא בדירת האם, החל ממועד הנישואין ועד המועד ששולמו או המועד הקובע.
- ה. דירת המגורים המשותפת, בה. 3 חיפה הינה דירת הצדדים בבעלות משותפת ושווה.
- ו. הצדדים יערכו התמחרות ביניהם בעזרת ב"כ, באשר לרכישת זכויות הצד השני בדירה על בסיס חוות הדעת. (הצדדים רשאים לקזז סכומים המגיעים להם בהתאם להוראות פסק הדין בלבד). בהעדר רצון הצדדים לרכישת הדירה, תימכר הדירה בשוק החופשי לצד ג' המרבה במחיר על בסיס חוות הדעת. ההתמחרות תעשה תוך 30 יום ממתן פסק הדין.
- ז. התובעת תמשיך לשלם דמי שימוש בדירה, בהתאם להחלטה שניתנה, עד למכירת הדירה למי מהצדדים ו/או לצד ג', בהתאם לחוזה מכר שיחתם ופינוי הדירה בפועל.
- ח. יתר טענות הצדדים נדחות.

טרם סיום

37. הקושי בתיק זה, בהעדר קשר ראוי והולם בין האם לבתה, באופן הפוגע בטובת הקטינה והתפתחותה הרגשית. למרות רצון דקלרטיבי של האם, שאף הובע בהגשת תביעת משמורת, המפגשים אינם סדירים ולעיתים עוברים חודשים מבלי שהבת תיפגש עם האם, לה כה זקוקה, במיוחד נוכח גילה ותקופת ההתבגרות אותה חווה. כשם שעלה בתסקירים הרבים שהוגשו, מעדות ד"ר קוסובסקי ואף מהמפגש שלי עם הקטינה, מצבה הרגשי והלימודי אינו טוב בלשון המעטה. הסדרי הראיה עם האם אינם מתקיימים כסדרם, היחסים בין בני הזוג אינם טובים והדבר לא מיטיב עם הקטינה. הנתבע אינו חף מאשמה בנתק שיש בין האם לקטינה. במסגרת האופרטיבית לפסק הדין, בימ"ש הלך כברת דרך לקראת התובעת באופן שניתן יהיה לשנות את הסדרי הראיה מידי חצי שנה-

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - ג. ואח' נ' ג.
תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור ודמי טיפול - תביעת התובעת
תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת הנתבע
תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

שנה, בהתחשב בסידורי העבודה של התובעת במקום עבודתה. חייבתי את ההורים להשתתף בהדרכה הורית כמו בשיתוף פעולה בטיפול הרגשי. בית המשפט מיחל שההורים יתעשתו ויפעלו במשותף לטובת הקטינה לאלתר וטרם שיגרם נזק שלא ניתן יהיה לתקנו.

לסיכום

38. לפיכך נקבע כדלקמן:

- א. בתיקי המשמורת - תמ"ש 13-09-6831, תמ"ש 13-10-54780 - נקבע כמצוין בסעיף 8 לפסק הדין.
 - ב. בתיקי המזונות - תמ"ש 14-01-43781, תמ"ש 13-09-6764 - נקבע כאמור בסעיף 17 לפסק הדין.
 - ג. בתיקים הרכשיים - תמ"ש 13-09-6936, תמ"ש 13-12-19963 - נקבע כאמור בסעיף 36 לפסק הדין.
 39. התובעת תשלם לנתבע הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך של 14,000 ₪ בתיקי המשמורת והמזונות. הנתבע ישלם לתובעת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך של 7,000 ₪ בגין התיק הרכושי.
 40. המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור התיקים שבכותר.
- ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.**

ניתן היום, כ' אדר א' תשע"ו, 29 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.

אלה מירז, שופטת